

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Prosperitas reprobationis signum. Ex Veteri, & Novo. Ex Patribus, & aliis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Ex Patribus, & aliis.

Quia præfens sæculum eorum est, qui futura beatudinis non habent spera; & ideo patienter feramus illos, his successibus prosperis agere; percipere bona in vita sua: donec veniat & nostrum, ad quod invitati sumus, & cujus nobis repromissa sunt bona; ad quod respicimus, in quod speramus: cujus bona, non sicut in hoc sæculo tanquam umbra prætereunt, sed permanent in æternum. Impossibile autem est, & in præfenti sæculo bona consequi, & in futuro. Orig. hom. 2. in Pl. 36.

Quod bonum (pulchritudo corporis) Dei quidem donum est; sed propterea id largitur etiam malis, nè magnum bonum videatur bonis. S. August. de Civit. l. 15. c. 22.

Beneficentissimam providentiam omnipotens Deus terrenam felicitatem concessit & impiis; nè pro magno quaereretur à bonis. Id. ep. 120.

Multa naturæ commoda adsunt etiam sceleratis. An non erat pulcher, & formosus Absolon? & usque ad capillos capitis porrigebatur ejus corporis species? quid autem? an non erat calvus Elifaus; ut etiam videretur à pueris? sed nec illum quidquam juvit forma, nec hunc læsit deformitas, S. Chrysostr. in Psal. 140.

Nempe hujusmodi, cum intuentur peccatores florere; honoribus, facultatibus, abundare; & temporalibus bonis pacificè frui; nequaquam Dei reprehendunt sapientiam; neque felici eorum invident prosperitati: quin potius contemnunt, atque despiciunt illa, tanquam exigua bona transitoria, periculosa, atque vilissima; quæ profectò ut plurimum iniquis, quibus in regione vivorum nulla est portio, pro suorum tribuuntur mercede meritum. S. Laur. Just. de instit. & regim. Prælator. c. 5.

Nihil sanè infelicius felicitate peccantium: quibus, tanquam desperatis ægrotis, quanquam contrarium, & morbo incongruum, nil negatur, quod libeat. Id. lib. de spir. an. resurr.

Noli hujus vitæ felicitatem hominibus invidere; sed condole; imò, quia ipsi non dolent, potius ingemisce: qui nimirum velut bruta animalia ad macellum edendo properant, ad gladium lasciviendo festinant. B. Petrus Dam. ep. 6.

Ratio, quare boni non accipiant retributionem in hoc Mundo, est, quia servire DEO in bonis operibus est sanctitas: bona autem hujus Mundi sunt vanitatis. Non competit autem DEO, pro sanctitate dare vanitatem, pro auro dare lutum. S. Vinc. Ferr. l. 2. D. 2. post. Trinit.

§. IV.

Prosperitas reprobationis signum.

Ex Veteri, & Novo.

Non multiplicabit sibi equos &c. Deut. 17. 16. Tum nè in bello confidat, in multitudinè equorum; tum nè erigatur in superbiam magnòque fastu incedat: itaque populo gravia onera ad suam pompam sustinendam

imponat; uti fecit, & peccavit Salomòn; qui habuit quadraginta millia equorum in stabulis; & curruum, equitumque duodecim millia. 3. Reg. 10. 26. Unde multi, & merito, metuunt Salomonis salutem: videtur enim illi Deus gloriam terrenam concessisse, ut privaret eum gloriam cœlesti. Cornelius hic.

In quorum manibus iniquitates sunt, dextera eorum repleta est muneribus. Pl. 25. 10. Ad tempus floret impius; ad tempus emendatur bonus. Sed flos illius sicut frœnum arefcet; emendatio illius transiet. Ille accipiet pœnam perpetuam; quia hic flagellatus non est; & ad tempus floruit: ille autem, qui tentationem sustinuit, in æternum vitæ perpetuæ retributionem accipiet. S. Chrysostr. hic.

Est via, quæ videtur homini justa. Prov. 14. 12. Salazar, & alii, per viam hanc accipiunt felicitatem terrenam; cui multi applaudant, putantque esse vitam rectam ad plenam beatitudinem. Cum animalia omnia, à leone ad antrum invitata, certatim ingrederentur; sola vulpes restitit. Rogata causam, dixit: quia cerno vestigia animalium adversa omnia, nullum adversum: nimirum omnia ingredi video, nullum regredi, Cornelius hic.

Date florem Moab, quia florens egredietur. Jerem. 48. 9. Sequitur: & civitates ejus deserta erunt, & inhabitabiles.

Ex Patribus, & aliis.

Præfentis vitæ prosperitas innocentie testis non est: quia multi ad perennem vitam per flagella redeunt; & plerique ad infinita supplicia perducentur sine flagellò. S. Gregor. mor. l. 25.

Luge peccatorum felicem: gladius enim justitiæ ipsi imminet. S. Nilus cap. Paræn.

Prosperitas laqueus est: culter, incidens hunc laqueum, adversitas. Guigo. Carthuf. confid. de tranquill. an. c. 14.

Qui omne voluptatis impleverit desiderium, quasi per gramineam viam dicitur ad equuleum. S. Honorius l. de S. Cæcilia.

O quam miserum est, in hujus sæculi prosperitate modicò tempore vivere, & ad æterni ignis incendium quotidie clausis oculis, velut in lectica positum, properare! B. Petrus Dam. l. 4. ep. 13.

In hac vita prosperari, est signum pessimum. S. Bonaventura l. 96. Dom. 6. Pent.

Accipiunt unum ex captivis ad mortem, collocantque in Regis thronum, & eundem illi dant vestitum, sinuntque illum deliciari illis regni diebus; & nemo illum vetat quidquam facere, quæ vult. Post hæc autem exutum, virgisque cæsum, suspendunt. S. Chrysostr. or. 4. de Perlis.

§. V.

Prosperitas suspecta sapientibus.

Noli timere Abram: ego protector tuus sum, & merces tua magna nimis. Gen. 15. 1. Abraham cognoscens, continuum bonorum successum, magnum reprobationis signum